

" ...

II- İTİRAZIN GEREKÇESİ

Mahkemenin başvuru kararının gerekçesi şöyledir :

"Hakimliğimizden verilen 6.10.1993 tarih ve 1993/1290 Esas, 1993/2337 sayılı Karar sanık Bahri Öztürk hakkında 10 gün hafif hapis cezası verilmiş ve sanık 25.10.1993 tarihli dilekçesi ile kararı temyiz etmiştir.

Yargıtay 8. Ceza Dairesinin 1994/1305 Esas 1994/1680 Karar ve 23.2.1994 tarihli ilam ile onanarak gelmiş ve 3.11.1993 tarihinde kararın infazı için Ankara C. Savcılığına gönderilmiştir.

Müşteki vekili 27.1.1995 tarihli dilekçesi ile Sanık hakkındaki şikayetinden vazgeçmiş olduğunu bildirdiğinden sanık Bahri Öztürk hakkındaki verilen 10 gün hafif hapis cezasının İİK.nun 354/2 maddesi gereğince yarısının düşürülmesine-yarısının infazına karar verilmesi gerekmektedir.

Temyiz hakkını kullanan bir kişinin, bazı şartların gerçekleşmesi halinde bu hakkı kullanmamış olan kimseye nazaran daha kötü bir duruma düşmüş olması adalet duygusunu zedeler. Bu ise hukuk devleti ilkesine aykırıdır. Çünkü hukuk devleti adil bir hukuk düzeni kuran ve buna uyan bir devlettir. Bu tür adaletsiz sonuçlar doğuran kural bu bakımdan Anayasa'ya aykırıdır.

İtiraz konusu kural kişinin temyiz hakkını kullanmasını onun sonuçta zararlı çıkmasını sağlayabilecek olması bakımından engellemektedir. Kişi anılan kural nedeniyle temyiz hakkını kullanmaktan çekinmek durumunda kalmaktadır. Bu ise Anayasa'nın 36. maddesinde yer alan hak arama özgürlüğünü kısıtlamakta olduğundan Anayasa'ya aykırıdır.

Anılan madde doğrudan ceza tayin etmemekle beraber verilen cezanın ortadan kaldırılmasını engellemektedir. Bu bakımdan dolayı olarak cezalandırma sonucunu doğurmaktadır. Sanık namına duruşmaya giren olduğundan vekilinin de kararı temyiz hakkı bulunduğu sonuça vekili de olsa başkasının temyizi sanık aleyhine sonuç doğurmaktadır. Bu ise cezaların şahsiliği ilkesine aykırıdır."